(६) प्रमुक्तिमन्त्राणां तात्पर्य्यमाह। "सिताय स्वाहा सिताय स्वाहेति प्रमुक्तोर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै" इति। प्रमुक्ताय स्वाहेति तेष्वाम्नानात् प्रमुक्तिनामत्वं। सुवर्गस्य 'प्रमुक्तिः' मुक्त्यभावः, सर्व्वदा स्वेन सम्बन्धः, यथापस्मरणमित्युक्तेः स्मृत्यभावः, तद्वत् इयं॥

(७) चतुर्थप्रपाठकोक्ता अनुवाका व्याख्याताः। अथ पञ्चमप्रपाठकोक्ता अनुवाका व्याख्यास्यन्ते। तत्रैकस्यानुवाकस्य स्पष्टार्थतां दर्शयति। "पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथा यजुरेवैत्" इति॥

(८) शरीरहोममन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "दत्वते स्वाहा दन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽवरुन्धे" इति। दन्तादीनां शरीरसम्बन्धादेते शरीरहोमाः। तद्धोमेन शरीरपातानन्तरभाविनः पितृलोकस्य प्राप्तिः॥

(९) योगमन्त्राणां तात्पर्य्यं दर्शयति। "कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्त्विति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै" इति। 'युनक्ति' हस्तेन स्पृशेत्, सकृत् 'परिधीन्', स्पृष्ट्वा पश्चात् उत्तरे मन्त्रा होतव्या इत्यर्थः। परीधीनां लोकत्रयरूपत्वात् लोका एव स्पृष्टा भवन्ति। तेन स्वर्गप्राप्तिः॥

(१०) महिममन्त्रयोस्तात्पर्य्यं दर्शयति। "यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः।